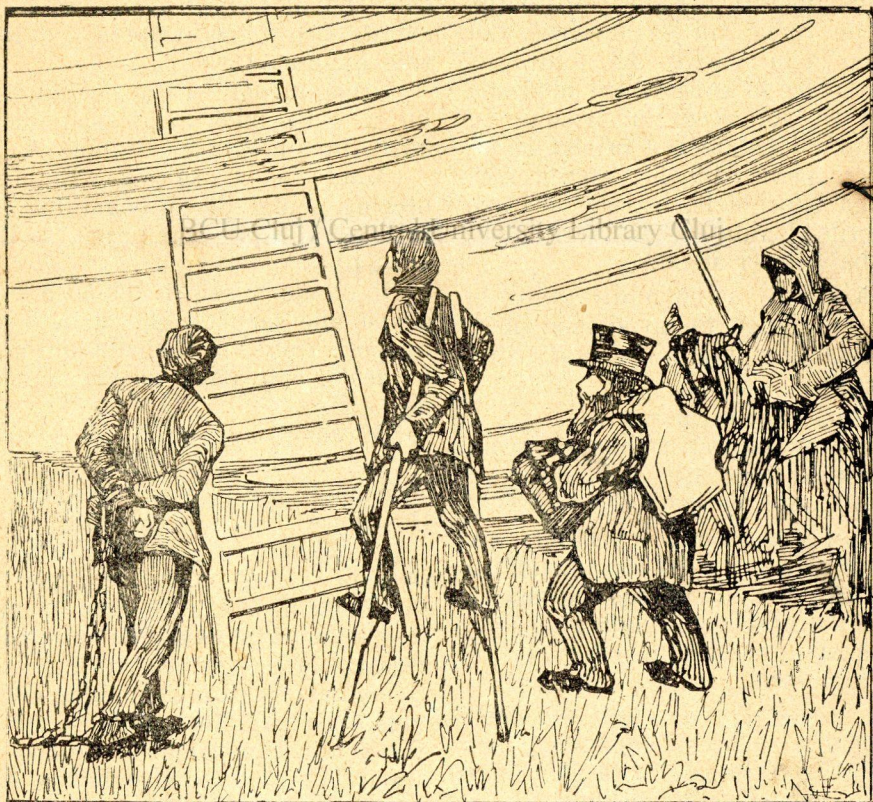

RAZELE AUROREI

ZIS'A ISUS: „EU SUNT LUMINA LUMII“.

Cum să poate ajunge în rai.

Sunt oameni, cari tocmai așa ar voi să meargă în rai, precum arată icoana noastră.

Unul își are mâinile și picioarele legate cu lanțuri al căroră zale formează diferite datini, legi sociale și bisericești, regule, afecțiuni, preju-

decăți, mai departe pasiunile celea de multe soiuri, patima preocupățiunea și altele. Secta lor le spune că ei ca oameni laici (nepricepuți) nu-i ertat să citească sfânta scriptură, de cât numai să creadă ca orbi cele ce învață biserica.

De aceea ei nici nu iau în mână scriptura (biblia) ca să citească din ea, nici nu voesc ei din ea nimic. Legea lor bisericească, îi leagă pre ei de adorațiunea (cinstirea) oamenilor morți și de chemarea lor într'ajutor. Poziția (stărea) lor îi lăntuește pre ei de o societate, clasă cu rang potrivită pentru dânșii, și din cauza acestei ei nu pot să meargă între cei săraci, nu pot să cerceteze pe cei orfani și pre văduve în strâmtorarea lor. Pentru dânși numai aceia lume există, în a căreia cerc ei să mișcă. Nu își pot câștiga experiențe (cunoștință) despre adevărata viață sufletească, de oare-ce ei cu așa oameni cari au credință vie și tocmai pentru aceasta sunt batjocoriți de lume, nu să înjosesc. (nu stau cu ei la vorbă). Ei totdeauna trebuie să iee în considerare modestia sobolă ori stă aceea în armonie cu cutântul lui Dumnezeu ori ba. Ei nu pot fugi pentru binele poporului, că îi obligă banchetele, mesele de cărți, petrecerile rivalitățile, (prinderile) teatrelor, balurile și altele.

Dară pentru aceea mulți, dintre ei ar voi să ajungă în rai și se și silesc la aceasta prin împlinirea unor ordini bisericești.

Însă aceasta nu merge!

Amice, mai întâi trebuie să scapi de lanțurile tale; așa legat de sigur nu poți înainta pe scara cea cerească!

Acolo-i lângă acesta și celălalt, care cu picioara mândriei și a îngâmării ar voi să pătrundă în sus. Numai că și el e om cași alții, dară ca să fie mai văzut între oameni, stă pe picioara mândriei.

În toate clasele societății omenești se află unii ca acești îngâmfați, cari umblă pe piciorangă. ba să află chiar și în adunarea credincioșilor.

Ei amice, dă-te numai jos, dă-te jos și aruncă în foc piciorangele acelea. căci cu ele nu poți face chiar nici un paș pe scara cea cerească, încă nici cât acela soț al tău care își are legate mâinile și picioarele. Sunt îngâmfați trupești, dar sunt și sufletești. Așa

unii, cari pe terenul vieții sufletești știu deja toate, precând nimic nu știu. (1 Cor. cap. 8, v. 2.)

Iar cel al treilea, acela cu sacul lui plin de bani ar voi să ajungă în rai.

El strânge adună la olaltă, se face usurar și se umple cu averi, ca stelnițele cu sânge; când și când e drept mai aruncă și săracilor câți-va fileri, dară ceilalți bani îi încarcă pe sine în cât se pare că sunt crescuți de trupul său, și el astfel ar voi să intre în rai. În toată viața sa a trăit numai mamonului, iubirea către aproapele, n'a voit s'o cunoască, însă lasă că după moartea lui să se dee din averea lui daruri pentru scopuri bune, ca și când nu ar fi silit și așa să-și lese averea aici. Oare poate s'o ducă cu sine în mormânt?

Sărmanul om orb și neștiut, doar nu a cetit, nu a auzit, sau dacă a auzit, nu i-a intrat în inimă că:

„Mai lesne este să treacă funia prin urechea acului, de cât bogatul să intre în împărăția lui Dumnezeu.“ (Matei 19, 24.)

Oh omule mișel, — trebuie să arunci de pe tine sacii tăi cei cu bani și de nu poți, trebuie să îl chemi într'ajutor pe acela, care poate să le iee acelea de pe tine.

Să vedem pre omul acela al patrulea! Acela iară călare ar voi să străbată în sus pe scara cea cerească. Da călare! El șade pe calul științei și a înțelepciunii lumesti și n'are voe să se dee jos de pe el. Are experiență, că pe calul său iute mai în grabă sosește undeva, ca alți oameni. Ei dar aceasta nu merge pe scară. El nu așa vrea să umble cum zice biblia, ci după cum îi dictează lui știința și înțelepciunea lui. Nu întreabă, ce zice Dumnezeu? Ci că ce află el la loc. N'are plăcere a intra prin poarta cea strâmtă, și umblarea pe calea cea îngustă, pentru el e ceva înjositor, că el e om cuminte învățat și înțelept.

Scoboară-te numai și tu amice de pe calul tău și te umilește.

Pe scara cea cerească numai cei umiliți, cei blânzi pot înainta și cre-

dința cea vie e aceea, ce le dă lor putere a se înălța.

Aceia, cari s'au hotărît pentru calea cea măreață cerească, trebuie să și mântuiască sufletele de toate lucrurile cari sunt de pedecă. Ei singuri nu pot face aceasta, dar mântuitorul cel mare: Iisus Christos îi poate mântui de toate sarcinile lor.

Toți câte unul.

Fiul meu, mergi astăzi și lucrezi în via mea.

Mântuirea omului e mare lucru, așa de mare, în cât Sfânta treime (Dumnezeirea) să ocupă cu ea.

Părintele, când a văzut căderea omului a pregătit un plan de mântuire, după acest plan El îl va mântui pre om, îl va ținea și îl va lua la sine pre el și pre toată omenimea.

Fiul, a venit jos, a murit pe cruce și prin aceasta a pregătit mântuire pentru toți oamenii.

Să ne însămnăm bine, ca pentru toți oamenii.

Iar Duhul Sfânt, din această mântuire, le face parte la unii oameni. Dară nu la toți oamenii, decât numai la unii. Și anume așa, ca venind la unii îi caută și pre aceia îi învață spre desăvârșire, îl învață pre om să și cumpene viața cu faptele sale și să o aducă la desăvârșire la Iisus Christos.

După aceea îl învață pre om, cum că el de exemplul desăvârșirii foarte departe stă, ba încă cu mult mai jos. Această stare să și aducă la bunul Dumnezeu și să strige pentru ridicarea sa la desăvârșire și pentru îndreptare. Să și recunoască, cum că din propria sa putere nu se poate ridica. După aceea să vadă pre acela prin care se poate ridica să și vadă ajutorul, pre Domnul Iisus Christos. Să îl primească de ajutor, prin acesta să și ceară iertare de păcate și putere spre a face fapte bune. Să fie omul din zi în zi mai sfânt, creștin mai lucrător.

După ce Duhul Sfânt le-a descoperit omului acestea, ba după ce l'a și condus pre om pe această cale și l'a făcut să pătească acest curs al vieții, numai după aceea îi va face parte Părintele în aceea ce a plănuit și Fiul a pregătit, adevă în vecinica mântuire. Care fiește-care creștin dacă o are poate cânta: „Simțesc că viața de veci, aici pe pământ e a mea.“

Acesta însă nu-i lucru ușor, Într'ata nu-i lucru ușor, întru cât încă nici Duhul sfânt nu'l sfârșește singur, ci îl chiamă într'ajutor pre om; „Fiul meu, du-te și lucrează astăzi în via mea.“ Aceasta-i vocea Duhului sfânt, vocea chemării sale către oameni, către omul acela, căruia El i-a făcut parte în mântuire. Ce frumoasă grăire: ... fiul meu! ... Nu: servul meu, ci fiul meu. Și ce frumoasă însărcinare... lucrează... Să nu zaci pe pat bolnav, nu critica, (băga de vină) ci lucrează.

Și încă astăzi... acuma... Nu mâne. Ziua de azi Dumnezeu a dat-o, dar cea de mâne nu a promis-o.

În via mea... în țarina mea... Acolo unde și eu sunt conlucrător, lucrător în vie.

Creștinilor! Să gândiți la serbarea Duhului sfânt și să ascultați glasul lui cel de chemare, silitivă să-i fiți lui întru ajutor. Toți câte unul să ne ocupăm cu sufletele în tocmai ca și Duhul sfânt și să le ajutăm lor a primi mântuirea.

Să întrebăm pe fiecare om între patru ochi, că care în cătro aleargă? pe ce cale merge? În a cui societate se află? La ce să silește? Rugatu-lă și aflatu-la pre Dumnezeu, primit-a iertare de păcate și mântuire vecinică? Are oare greutăți pe calea mântuirii de care nu ar putea umbla pe ea? Și astfel să le fim întru ajutor la toți oamenii acolo, unde putem ajuta.

Să auzim glasul cel frumos de chemare a Duhului sfânt: „Fiul meu, mergi și lucrează astăzi în via mea.“ Până se numește astăzi să nu treacă nici o zi fără ca să fim ascultători de glasul cel frumos chemător și ca să lucrăm ceva toți câte unul cu oameni,

spre mântuirea lor. Și așa vom putea fi nu numai părtași ai mântuirii, ci și conlucrători ai Duhului sfânt.

Fraților mei! Fiți un Duh, întruniți puterile voastre ca să puteți învinge vrășmașul cel comun, cântând cântarea următoare:

Sus numai la lucru!
Noi servim Domnului.
Fiind El înainte,
Bucuroși îi urmăm.
El dă arme în luptă.
Celor slabi putere;
Pentru aceea înainte,
Cu oastea Domnului!
Bucuroși, credincioși,
Luptând până Iisus vine.

Cel naufragiat.

Naie (corabie) din Stokholm fu izbită, din cauza unei furtune, de malarurile Scoției, de care urmare se distrușe (sparse). De pe continent nu putură merge spre ajutor pentru furtuna cea grea, așa dar naia de tot s'a nimicit. Numa un unic bărbat a fost în stare a se apuca de o rămășiță, că apoi să fie aruncat de un val mare, gol (desbrăcat) și pe jumătate mort, pe țarm. Afară de sine era el acolo, nemântuind alta nimic, decât un pachet care era leget de grumazul lui cu o cordea de mătăasă. Oamenii, cari să grăbiră spre a'l mântui, crezură, că în pachet de sigur bani, scrieri, sau alte obiecte scumpe s'ar afla. Însă când desfăcură pachetul, aflară o biblie în el, la care ei nici cel puțin nu cugetau. Pe o față curată a bibliei era scrisă rugăciunea părintelui pentru fiul său. Și după ce acest fiu toate le-a lăsat înapoia sa, nu-i asta oare o mărturisire strălucită despre aceia, că rugăciunea părintelui său a fost ascultată?

Preotul Fenneberg.

Fenneberg într'adevăr era omul credinței. Odată adevărat dat cui-va, care pentru mărturisirea credinței sale era silit să emigreze, două bucați de taleri, toți bații cari îi avea gata. După ce trecură câți-va ani, când sarcinile materiale iau fost grele foarte, de după datina sa, comunică și asta Domnului său, între altele așa a zis: „Doamne odată ți-am dat doi taleri împrumut, tu încă nu mi-ai dat și de oare-ce acum ași avea mare lipsă de ei, rogu-te dă-mi-i!“ — Puținel după astă rugăciune să deschise ușa și epistolarul îi predă un pachet cu două sute de florini. După deschiderea pachetului și cetirea epistoalei să arată, că asta dar de iubire tot dela aceia persoană era, la care el în acela timp i-a dat cea doi taleri în cinste. Rușine, laudă și simț de bucurie i-a cuprins inima și cuvintele astea îi izvoriră: „Oh iubit mântuitorul meu, ție nu-ți spune nimica, îndată ne rușinezi puțină credința noastră!“

Patru pași cari apropie la pace.

1. Fii gata totdeauna a face voia altora mai bine de cât a ta.
2. Ține înaintea ochilor totdeauna, ca să ai mai puțin din ceva, de cât mai mult.
3. Alegeți locul cel mai din urmă și te află mai puțin (mai mic) pre tine, de cât pre alții.
4. Dorește și te roagă, că voia lui Dumpezeu pe deplin să domnească în tine.

ABONAMENTUL SĂ SE TRIMITĂ LA WELKER JÓZSEF, BUDAPESTA, VII., HÁRSFA-UTCA 33, SZ.

Prețul abonament
Pe un an 52 fl.
Pe 1/2 an 28 „

Trimis pe postă
Pe un an 1 cor.
Pe 1/2 an 56 fl.

Pentru strălățate
Pe un an 2—c.
Pe 1/2 an 1.20 f.

IAR PENTRU DE IMPĂRTIT ÎNLESNIRE MARE.